

#LaNoviolènciaÉsLaNostraForça

Decàleg #8: Preparar-se per la presó

«Sota un govern que empresona injustament,
el lloc escaient per a una persona justa és la presó»
(Henry D. Thoreau).

Si l'acció directa no violenta s'intensifica, el risc de ser detingut augmenta. I sempre és millor que estiguem preparats. Potser encara no sigui el moment, però d'aquí a un temps pot ser necessari omplir les presons. Procura, però, que no et detinguin sola/sol i que algú avisi d'immediat a família, amigues o advocades.

1.- A la presó no s'està bé, però una persona pot resistir-la i sortir més forta i convençuda si té sentit i consciència de la justícia. Cal perdre-li la por. Tenir a punt una bossa amb una muda, un raspall de dents, sabates còmodes, una mica de diners (50 €), un pijama, el telèfon d'un advocat/a de confiança i un parell de llibres, dona seguretat. Allà et donen un lot higiènic.

2.- Has de sentir molt orgull i també, i sobretot, explicar-molt bé -o deixar-ho explicat, si ho preveus- a filles i fills petits. Com a persona presa formaràs part de l'ampli i honorat ventall de persones injustament preses per defensar els drets humans i combatre la injustícia. Inclou grans persones, des Tomás Moro fins Nelson Mandela passant per Rosa Luxemburg fins al mestre Xirinacs, i milers de persones anònimes. Per als cristians et converteixes ni més ni menys que en Felip.

3.- Quan et posin les manilles –un fet que sovint és bastant traumàtic per l'efecte mediàtic de tantes pel·lícules– procura, encara que no és a les teves mans, que sigui per davant. És menys dolorós i et permet fer el signe de la victòria. Somriu quan et detinguin. És el que estaves esperant. Les manilles, capgira la lògica, són com les medalles o les bandes d'honor que posen a les persones per premiar-les. La teva família ha de tenir el telèfon d'un advocat per avisar de seguida.

4.- Els calabossos de les comissaries o jutjats són molt desagradables i el tracte és sovint agressiu. Sol·licita que vols posar-te en contacte de seguida amb el teu advocat, perquè en ingressar tant a comissaria com a la presó tens dret a dues trucades. No signis mai res, no declaris sense la presència d'un advocat i no toquis res amb el que et puguin incriminar. Parla l'imprescindible. Si et fotografien o fas rodes d'identificació que sigui amb la teva roba. Per sort, hi estaràs poc temps: la detenció no es

pot allargar més de 72 hores abans de passar a disposició judicial. Per contra, i és paradoxal i totes les experiències prèvies ho recorden, quan arribis a la presó sentiràs alleujament.

5.- Mantingues la teva dignitat i orgull. Mai podran tancar-los. Ets un exemple i estímul per a moltes persones lluitadores. La presó dura un temps. Però l'orgull és per sempre.

6.- Sigues prudent i observador/a. Les sol·licituds a la presó es fan sempre per escrit. Sol·licita un reglament de la presó –en principi, te'l donaran– i coneix-lo i aprèn-lo. La lògica de la presó és específica, buròcrata i rutinària. Les teves pertinences (carnets, diners ...) les retenen en entrar i te les tornaran en sortir. Els teus diners ingressaran en el «Peculi» i seran bescanviats per uns vals amb els quals podràs comprar diversos productes bàsics a l'economat. Assabenteu-vos dels horaris de visita –i els diferents tipus: ordinàries, bis a bis íntim, bis a bis familiar– i quan et pertoquen, així del nombre de trucades que et corresponen. Tracta als funcionaris amb distant educació. A la presó tothom t'observa contínuament –els altres presos també. Tracta'ls amb amistat, però sigues prudent i desconfia quan calgui. Sovint hi ha els millors estafadors i, amb el temps, veuràs amb qui establir relacions de mútua confiança i suport. En cap cas no acceptis encàrrecs ni paquets.

7.- És bàsic ocupar el temps. Lectura, escriure i exercici et permetran mantenir l'equilibri i passar els dies més de pressa. Molts insubmisos van acabar la carrera o van fer les tesis a la presó. Martin Luther King va convertir la presó en la universitat dels pobres: dóna'ls també sempre un cop de ma –instàncies, escrits– i, si hi ha algun treball manual, sospesa-ho: pot ser una bona opció.

8.- Conèixer tècniques de la respiració, la relaxació o la meditació poden ajudar-te molt a cuidar el teu equilibri físic i mental. En cas contrari demana que t'enviïn algun llibre per practicar. El ioga o la gimnàstica van molt bé. A la presó es camina molt. És un gran sedant.

9.- Passaràs estones de desànim o depressius. Pots fins i tot plorar de pena. No et preocupis, és ben normal. L'exercici físic i la voluntat per estar molt ocupada / ocupat són bons remeis. Si estàs amb companyes / companys presos, la solidaritat és un refugi imprescindible.

10.- Si saps que s'acosta la llibertat, els dies es fan molt més llargs. Acaba tots els treballs pendents i pensa poc en la sortida. Fora no tindràs temps d'acabar-los. Gaudeix de la llibertat, agraeix la solidaritat i no oblidis mai als que segueixin empresonades i empresonats.